

stor Deel Indqvarteringsudgifter bleve slet ikke erstattede, og der blev kun givet Erstatning for Qvarteerpengene, og det kun med $\frac{1}{3}$ af deres Beløb, saaledes som det var normeret i Indqvarterings-Forordningen. Qvarteerpengene bleve i det Hele taget anslaaede til 54,000 Rbd., og heraf beregnede man da 36,000 Rbd. som Noget, der kunde opveie en Deel af Fordelen ved Indqvarteringen, saa der kun blev 18000 Rbd. tilbage som den virkelige Indqvarteringsbyrde. I de senere Aar have disse Qvarteerpenge kun beløbet sig til noget over 40,000 Rbd., saa at altsaa kun $\frac{1}{3}$ deraf var at ansee som den virkelige Indqvarteringsbyrde. Imidlertid blev man i de senere Aar opmærksom paa i Garnisonsbyerne, at man havde skatteret de Fordele, som Garnisonsbyerne havde af Indqvarteringen, altfor høit, og man søgte at rette derpaa ved at tilstaae dem nogle Lettelser, ved at lade dem faae nogle Udgifter erstattede, for hvilke Intet hidtil blev godtgjort; men det havde ikke noget at bestille med Qvarteerpengene, og Forholdet blev, med Hensyn til disse, uforandret. Saaledes stod Sagen i Begyndelsen af dette Aar; man var nu kommet til Erkjendelse af, at det dog ogsaa var ubilligt, at Garnisonsbyerne kun skulde have $\frac{1}{3}$ af Qvarteerpengene erstattede; man meente, at de burde fuldt erstattes. Til samme Tid vilde man have Indqvarteringshjelpeaffekten ophævet, og i Forbindelse hermed lade Kjøbstæderne indbetale noget til Statskassen, hvorefter Statskassen da igjen skulde udrede Erstatningen for Qvarteerpengene. Nu opstod altsaa det Spørgsmaal, hvis Garnisonsbyerne skulde have fuld Erstatning eller 46,000 Rbd., hvem skal da betale de $\frac{2}{3}$ deraf, eftersom de hidtil kun have erholdt $\frac{1}{3}$ deraf erstattet. Nu laae der dog ligefrem i Aerkjendelsen af, at de beqvarterede Byer skulde have fuld Erstatning for Qvarteerpengene, en Forudsætning af, at de havde faaet en for ringe Erstatning og hidtil havde lidt Uret. Der synes da ikke at være nogen Rimelighed for, at de fremdeles skulde vedblive at lide Uret og fremdeles skulde vedblive at bære en Byrde, som man nu var bleven opmærksom paa, at de havde baaeret altfor længe. Rigtignok var det en gammel Byrde, som havde hvilet paa Kjøbstæderne,

men det var dog i Lovgiverens Bevidsthed en ny Byrde, og jeg kan ikke betragte den anderledes, end som enhver ny Afgift af almindelig Natur, om hvis Dækning der opstaaer Spørgsmaal. Men hvis det nu ikke havde været Indqvarteringsudgiften, men en ny Udgift af anden Bessaffenhed, vilde det dog vistnok aldrig være faldet Noget ind at forlange, at Kjøbstæderne skulde bære denne Byrde, men man vilde uden Tvivl have været enig om at lægge den paa hele Landet. Jeg skal ikke opholde mig længere herved, da Tiden ikke er til at faae denne Sag udfæjnet igjen; de 46,000 Rbd. maae vel foreløbigen betragtes som en sait accompli; men jeg antager ogsaa, at dette kun bør være foreløbig, og at Sagen, naar der engang blyver Spørgsmaal om, at Indqvarteringsvæsenet skal overgaae til Staten, kan optages paany og en Dvgjørelse finde Sted paa Grundlaget af Tilstanden før Loven af 20de Juni d. A. Jeg har kun troet, at burde udtale dette, for derved at erindre om, at der dog virkelig i det, som saaledes tidligere er passeret, kunde være Noget, der talte for, at man ikke skulde stemme imod et Vædringsforslag, der dog kun gaaer ud paa at tilvende Kjøbstæderne en i sig selv ikke meget betydelig Fordeel. Sagen stiller sig jo vistnok noget mere tvivlsomt, naar man vil holde sig til Udgangspunktet af Loven af 20de Juni d. A.; thi det er jo ganske vist, at Motiverne til Udskafet til denne Lov ikke love noget andet, end Erstatning efter Forordningen af 1816 altsaa ikke for andre Qvarteerpenge end de normerede, end den fingerede Størrelse af Qvarteerpengene. Imidlertid troer jeg dog, naar en æret Landstingsmand, som sidder bagved mig, (Simony), i forrige Møde har anført en Beregning over, hvorledes Statskassen vilde komme ud med sine 46,000 Rbd. og derved har faaet Regneskiftet til at gaae op, at det dog maa see kunde være tvivlsomt, om der ikke vilde blive Noget tilovers. Han har kun calculeret Indqvarteringsfondens Rente til 12,000 Rbd., uagtet den dog er over 13,000 Rbd. Hertil vil han formodentlig svare, at Fonden maa betale Krigsskat; men det er ialfald noget ganske temporairt, og langt mere temporairt end det Forhold, hvorom her er Spørgsmaal,